

Putevi / Noć i dan / Nigdje nije tko je svugdje

Koprivnjak, Veronika

Undergraduate thesis / Završni rad

2019

Degree Grantor / Ustanova koja je dodijelila akademski / stručni stupanj: **University of Zagreb, Academy of Fine Arts / Sveučilište u Zagrebu, Akademija likovnih umjetnosti**

Permanent link / Trajna poveznica: <https://um.nsk.hr/um:nbn:hr:215:020086>

Rights / Prava: [In copyright](#)/[Zaštićeno autorskim pravom.](#)

Download date / Datum preuzimanja: **2025-01-13**

Repository / Repozitorij:

[Repository of the Academy of Fine Arts in Zagreb](#)

Akademija likovnih umjetnosti

Sveučilišta u Zagrebu

Nastavnički odsjek

Veronika Koprivnjak

ZAVRŠNI RAD

PREDDIPLOMSKI SVEUČILIŠNI STUDIJ LIKOVNA KULTURA

Zagreb, 2018./2019.

Sažetak

Svoje ideje, misli i razmišljanja pokušala sam prenijeti kroz temu pejzaža koji je glavi motiv mojih radova. Pejzaž je naša stvarnost, naše okruženje i utočište. Potrebu za sigurnošću i domom posjeduje svaki pojedinac. Pejzaž u meni pobuđuje osjećaj nostalgije, melankolije, sjete te sam tu atmosferu pokušala prenijeti na svoje radove.

Putevi / Noć i dan / Nigdje nije tko je svugdje.

Putevi

Treća godina preddiplomskog studija za mene je počela s jasnim ciljem o tome što ću slikati kroz skice koje sam napravila godinu ranije. Akt ukomponiran u pejzaže pokazao se kao dobar početak u promišljanju slike. Odluka za tim motivom proizašla je iz povezanosti s krajem iz kojeg dolazim i značenja tog mjesta za mene osobno. Motiv ženskog tijela, mimikrijski uronjenog u pejzaž, odabrala sam zbog simboličkog značenja žene kao simbola plodnosti, ljubavi, doma i mira, svega onog što dom za mene predstavlja.

Moje prve slike naslikane su u jarkim i intenzivnim bojama, pri čemu sam kroz različite načine slikanja, od plošnih slika preko realističnih, nastojala pronaći svoj izraz. S vremenom sam mijenjala motiv, paletu boja i način slikanja. Motiv akta sam sve više skrivala u pejzažu, apstrahirala ga, da bih ga u konačnici sasvim izbacila iz prikaza, zamjenjujući ga motivima građevina i cesta. Građevine su lice grada, zaštitni znakovi nekog mjesta, a cesta je put koji za mene predstavlja život kao putovanje, moj odlazak od doma, kao i ponovno vraćanje. Paleta boja s vremenom je postala prigušenija, koristila sam svega par boja i tonova, prikazujući većinom pejzaže u sumrak, zoru ili noću, čime sam postigla melankoličnu atmosferu samih slika.

Cijele godine bavila sam se proučavanjem romantičarskih pejzaža. Jednom prilikom naišla sam na članak "Fact or fiction? The ascendancy of Romanticism in contemporary landscape painting in Australia", u kojemu sam proučila radove Ricka Amora, Williama Breena i Jasona Cordera, koji su duboko utjecali na moj način slikanja.

Slike nastale pred kraj šestog semestra predstavljaju moj završni rad. Motivi arhitekture i ceste, naslikani imaginarnim, lazurnim bojama kompoziciju koja se sastoji od organskih, slobodnih oblika pejzaža i monokromnih zgrada, dinamiziranih akcentima (najčešće je to linija) naslikanima u intenzivnim bojama. To su vertikalne linije koje, plošne i bez tona, presijecaju pejzaže čime sam „razbila“ monotoniju prikaza, a ujedno zadržala atmosferu slike. Seriju završnih radova sam nazvala " Putevi".

Putevi, 2019., akril na platnu

Večer, 2019., akril na platnu

Spremi se, 2019., akril na platnu

Putevi / Noć i dan / Nigdje nije tko je svugdje.

Noć i dan

Temom pejzaža bavila sam se i na kolegiju kiparstva. Kao predložak za reljefni diptih pod nazivom "Noć i dan" uzela sam topografsku kartu svog rodnog mjesta. Označila sam izohipse te od stiropora izrezala oblike i zalijepila ih u kompoziciju tako da predstavljaju stvarni reljef. Igrala sam se riječju "reljef" koji ima dva značenja : kao kiparska tehnika, te naziv za sve ravnine i neravnine na Zemljinoj kori. Zbog toga sam na nekim dijelovima zaoblila rubove imitirajući stvarnu konfiguraciju Zemlje, a negdje sam ostavila grube, oštre rubove koji se prikazuju na topografskim kartama.

Stiropor sam premazala ljepilom za keramiku kako bih dobila hrapavu podlogu sličnu teksturi zemlje. Veći reljef predstavlja noć i on je obojan u crno. Noćni prikaz je nastao kao posljedica moje slikarske faze s noćnim motivima. Noć sama po sebi nosi tugu, strah i čežnju. Svi ti osjećaji kolaju u meni kroz cijelu godinu. U isto sam vrijeme ispunjena osjećajima sreće i ushićenosti te je zbog toga nastao reljef "dana". Taj reljef jest imaginarni reljef, nastao po mojoj vlastitoj interpretaciji stvarnih reljefa upravo zbog moje dvojake prirode, gdje je jedan dio mene realan i staložen, a drugi putuje u svijet snova i imaginacije. Na tim reljefima sam koristila crteže ženskih aktova zbog simbola žene kao plodnosti, obitelji, doma i ljubavi, sve ono što zemlja kao takva i predstavlja. Crtež je nastao upotrebom svjetla na crnom reljefu i žice na bijelom radi postizanja nove i dinamičnije dimenzije samog reljefa.

Noć i dan, 2019., stiropor, ljepilo, žica, svjetlo, akril

Putevi / Noć i dan / Nigdje nije tko je svugdje.

Nigdje nije tko je svugdje.

Nalazim se na prijelazu između djetinjstva i samostalnog života. Sve se promijenilo. Samostalni život me potaknuo na razmišljanje o vrijednostima roditeljskog doma, o privrženosti mom kraju, prijateljima, roditeljima i nostalgiji koja se povremeno javlja. Na grafičkom listu prikazala sam vlastite osjećaje vezane uz ta razmišljanja; kroz motiv noćnog pejzaža, cestu kao simbol odlaska i ponovnog vraćanja i ulična svjetla kao simbol uspomena koje me vežu za taj kraj i prepoznatljiv krajolik koji mi toliko nedostaje.

Put ka samostalnosti skriva mnoge izazove, baš kao što su izazovni i načini realiziranja ideje u grafičkim tehnikama dubokog tiska. Na svakom putovanju se otkriva novi, do tada nepoznat svijet. Zbog te činjenice sam odabrala tehniku mezzotinte. Tehnika se zasniva na granuliranju metalne ploče s pomoću njihalice pokretima u četiri smjera. S ovako ravnomjerno granuliranom površinom preciznim se mjestimičnim uklanjanjem zrna postižu tamniji ili svjetliji tonovi. Tu vidim određenu simboliku i svoju trenutnu situaciju, gdje nisam bila svjesna vrijednosti djetinjstva dok nisam počela odrastati.

Kroz moje putovanje ka samostalnosti, počela sam biti svjesnija sebe, svojih želja i ciljeva. Moja ljubav prema domu svakim je putovanjem sve veća kao i želja da se vratim, ali znam da me putevi vode dalje ka nekim drugim ostvarenjima. Na početku sam novog puta, izlazim iz zone sigurnosti i upuštam se u novi svijet, ali moj pravi dom me odredio za cijeli život, on me odgojio i stvorio osobom kakva sam danas. Stoga sam sigurna da ću se uvijek vraćati na tu temu jer je iza mene ostao lijep dio života i uspomena. Upravo zbog toga sam završni rad nasloвила citatom poznatog rimskog filozofa Seneke, " Nigdje nije tko je svugdje." jer znam da gdje god me odveli putevi života, znat ću gdje je moj pravi dom.

A.O. Mezzotinta, suha igla

Urošević Kopričina 2019.

Nigdje nije tko je svugdje., 2019., mezzotinta, suha igla

Nigdje nije tko je svugdje., 2019., mezzotinta, suha igla